

31992L0111

30.12.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 384/47

DYREKTYWA RADY 92/111/EWG
z dnia 14 grudnia 1992 r.
zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzająca środki upraszczające w odniesieniu do podatku od
wartości dodanej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99;

uwzględniając wniosek Komisji;

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾;

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾;

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 dyrektywy Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r., uzupełniającej wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia barier fiskalnych ⁽³⁾ ustala datę wejścia w życie tych przepisów we wszystkich Państwach Członkowskich na dzień 1 stycznia 1993 r.;

w celu ułatwienia stosowania tych przepisów i wprowadzenia potrzebnych uproszczeń niezbędne jest uzupełnienie stosowanego od dnia 1 stycznia 1993 r. wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu wyjaśnienia sposobu, w jaki podatek ten stosuje się do niektórych czynności przeprowadzanych na obszarze Wspólnoty, jak również w celu określenia rozwiązań przejściowych między przepisami obowiązującymi w dniu 31 grudnia 1992 r. a tymi, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.;

w celu zagwarantowania neutralności wspólnego systemu podatku obrotowego w odniesieniu do pochodzenia towarów musi zostać uzupełnione pojęcie terytorium państwa trzeciego i definicji przywozu;

niektóre terytoria stanowiące część obszaru celnego Wspólnoty są do celów stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej uznawane za terytoria państw trzecich; w związku z powyższym podatek od wartości dodanej stosowany jest w handlu między Państwami Członkowskimi i tymi terytoriami na takich samych zasadach, jakie stosują się do jakiegokolwiek czynności między Wspólnotą i państwami trzecimi; niezbędne jest zapewnienie, aby taki handel podlegał przepisom podatkowym równoważnym do tych, które stosowałyby się do czynności dokonywanych na takich samych warunkach z terytoriami niebędącymi częścią obszaru celnego Wspólnoty; w wyniku tych przepisów bezprzedmiotowa staje się siedemnasta dyrektywa Rady 85/362/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatku obrotowego - zwolnienia z podatku od wartości dodanej tymczasowego przywozu towarów innych niż środki transportu ⁽⁴⁾;

niezbędne jest dokładne określenie sposobu wprowadzenia w życie zwolnień odnoszących się do niektórych czynności wywozowych lub równoważnych działań; konieczne jest odpowiednie dostosowanie innych dyrektyw w tym zakresie;

niezbędne jest wyjaśnienie definicji miejsca opodatkowania niektórych czynności dokonywanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów przewożących pasażerów wewnątrz Wspólnoty;

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 21.12.1992.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 24 listopada 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1985, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/237/EWG (Dz.U. L 133 z 24.5.1990, str. 91).

tymczasowe uzgodnienia dotyczące opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi muszą zostać uzupełnione w celu uwzględnienia zarówno przepisów wspólnotowych odnoszących się podatku akcyzowego, jak i potrzeby wyjaśnienia i uproszczenia szczegółowych zasad opodatkowania niektórych czynności dokonywanych między Państwami Członkowskimi od dnia 1 stycznia 1993 r.;

dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania⁽¹⁾, ustanawia szczegółowe procedury i zobowiązania w odniesieniu do deklaracji w przypadku dostaw takich produktów do innego Państwa Członkowskiego; w wyniku tego metody opodatkowania niektórych dostaw i wewnątrzwspólnotowego nabywania produktów podlegających akcyzie mogą być uproszczone ku korzyści zarówno osób zobowiązanych do zapłaty podatku, jak i właściwych władz;

niezbędne jest określenie zakresu zwolnień określonych w art. 28c dyrektywy 77/388/EWG⁽²⁾; niezbędne jest także uzupełnienie przepisów dotyczących wymagalności podatku i metod ustalania podstawy opodatkowania niektórych czynności wewnątrzwspólnotowych;

konieczne jest uproszczenie środków gwarantujących równoważne traktowanie we wszystkich Państwach Członkowskich w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu czynności na rynku krajowym, które są związane z wewnątrzwspólnotowym obrotem towarowym, dokonywanych w okresie ustanowionym w art. 28l dyrektywy 77/388/EWG przez podatników nie mających siedziby w Państwie Członkowskim określonym w art. 28b (A) ust. 1 wspomnianej dyrektywy; aby to osiągnąć, muszą zostać zharmonizowane przepisy dotyczące systemu podatkowego oraz osób zobowiązanych do zapłaty podatku w odniesieniu do takich czynności;

w celu uwzględnienia przepisów odnoszących się do osób zobowiązanych do zapłaty podatku na rynku krajowym i w celu uniknięcia niektórych form uchylania się od zobowiązań podatkowych lub unikania płacenia podatków niezbędne jest wyjaśnienie przepisów wspólnotowych dotyczących zwrotu podatku od wartości dodanej, określonego w art. 17 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG ze zmianami wprowadzonymi art. 28f wspomnianej dyrektywy, podatnikom niezamieszkającym w danym państwie;

zniesienie z dniem 1 stycznia 1993 r. podatku od przywozu i zwolnień podatkowych przy wywozie w odniesieniu do handlu

między Państwami Członkowskimi powoduje konieczność wprowadzenia rozwiązań przejściowych w celu zapewnienia neutralności wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i w celu unikania podwójnego opodatkowania lub braku opodatkowania;

dlatego niezbędne jest ustanowienie szczególnych przepisów dotyczących przypadków, w których wspólnotowa procedura wszczęta przed dniem 1 stycznia 1993 r. w celu realizacji przed tą datą dostawy towarów wysłanych bądź transportowanych do innego Państwa Członkowskiego przez podatnika po dniu 31 grudnia 1992 r. nie została zakończona;

przepisy takie powinny również dotyczyć czynności podlegających opodatkowaniu dokonanych przed dniem 1 stycznia 1993 r., do których zastosowanie miały szczególne zwolnienia, w wyniku których nastąpiło opóźnienie zdarzenia podatkowego;

niezbędne jest także ustanowienie specjalnych środków dotyczących środków transportu, które nie zostały nabyte lub przywiezione zgodnie z ogólnymi wewnętrznymi warunkami podatkowymi Państwa Członkowskiego, które korzystają na podstawie środków krajowych ze zwolnień podatkowych z tytułu ich czasowego przywozu z innego Państwa Członkowskiego;

stosowanie tych rozwiązań przejściowych, zarówno w odniesieniu do handlu między Państwami Członkowskimi, jak i do czynności dokonywanych w obszarach trzecimi, zakłada uzupełnienie definicji czynności w celu objęcia ich opodatkowaniem od dnia 1 stycznia 1993 r. oraz wyjaśnienie dla takich przypadków pojęcia miejsca opodatkowania, zdarzenia podatkowego oraz wymagalności podatku;

z powodu aktualnej sytuacji ekonomicznej Królestwo Hiszpanii oraz Republika Włoska zwróciły się z wnioskiem o zastosowanie jako rozwiązania przejściowego przepisów dotyczących odstępstwa od zasady odliczenia pośredniego ustanowionej w art. 18 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 77/388/EWG; wniosek ten należy rozpatrzyć pozytywnie i przyznać odstępstwo na dwuletni okres, który nie może zostać przedłużony;

niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne przepisy dotyczące uproszczenia traktowania niektórych czynności wewnątrzwspólnotowych; w szeregu przypadków Państwa Członkowskie powinny określić warunki wprowadzania tych przepisów w życie; niektóre Państwa Członkowskie nie będą w stanie zakończyć w ustanowionym okresie procedur legislacyjnych niezbędnych dla dostosowania ich ustawodawstwa w zakresie podatku od wartości dodanej; w związku z powyższym należy przyznać dodatkowy okres dla wprowadzania niniejszej dyrektywy w życie; w tym celu wystarczający jest okres co najwyżej dwunastu miesięcy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str.1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/77/EWG (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 1.

w związku z powyższym niezbędna jest odpowiednia zmiana dyrektywy 77/388/EWG;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1, w świetle konwencji oraz Traktatów zawartych odpowiednio z Republiką Francuską oraz Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Księstwo Monako oraz Wyspa Man do celów niniejszej dyrektywy nie będą traktowane jako terytoria państw trzecich.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby transakcje, których miejscem pochodzenia lub miejscem przeznaczenia jest:

- Księstwo Monako – były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub miejsce przeznaczenia położone jest w Republice Francuskiej,
- Wyspa Man – były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub miejsce przeznaczenia położone jest w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;

2) w art. 7 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wprowadzenie do Wspólnoty towarów z terytoriów państw trzecich, innych niż towary objęte lit. a)”;

3) w art. 7 ust. 3:

— w akapicie pierwszym po wyrazach „art. 16 ust. 1 (B)” dodaje się „lit. a), b), c) i d)”,

— akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Podobnie w przypadku gdy towary określone w ust. 1 lit. b) zostają objęte, w momencie wprowadzenia do Wspólnoty, jedną z procedur określonych w art. 33a ust. 1 lit. b) lub c), miejscem przywozu jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium procedura ta się kończy”;

4) w art. 8 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku towarów dostarczanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów w trakcie części transportu pasażerów na terytorium Wspólnoty: miejsce rozpoczęcia się transportu pasażerów.

Do celów stosowania niniejszego przepisu:

- »część transportu pasażerów na terytorium Wspólnoty« oznacza część transportu odbywaną bez zatrzymania na terytorium państwa trzeciego, od

punktu rozpoczęcia do punktu docelowego transportu pasażerów,

- »miejsce rozpoczęcia transportu pasażerów« oznacza pierwsze miejsce przyjęcia na pokład pasażerów na terytorium Wspólnoty po etapie podróży poza obszarem Wspólnoty,
- »miejsce przybycia transportu pasażerów« oznacza ostatnie na terytorium Wspólnoty miejsce zejścia z pokładu pasażerów, którzy zostali na niego przyjęci na terytorium Wspólnoty przed etapem podróży poza Wspólnotą.

W przypadku podróży powrotnej powrotny etap podróży będzie uznawany za oddzielny transport.

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1993 r. Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie, w razie konieczności wraz z odpowiednimi propozycjami dotyczącymi miejsca opodatkowania towarów konsumpcyjnych i usług, w tym usług restauracyjnych świadczonych na rzecz pasażerów znajdujących się na pokładach statków, samolotów lub pociągów.

Po konsultacji z Parlamentem Europejskim Rada do dnia 31 grudnia 1993 r. podejmie jednomyślnie decyzję odnośnie do propozycji Komisji.

Do dnia 31 grudnia 1993 r. Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub utrzymać zwolnienia towarów dostarczanych z przeznaczeniem do konsumpcji na pokładzie, których miejsce opodatkowania zostało ustalone zgodnie z powyższymi przepisami, z prawem do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego na wcześniejszym etapie”;

5) w art. 11 (B) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą opodatkowania jest wartość do celów celnych ustalana zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi; odnosi się to również do przywozu towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b)”;

6) w art. 12 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 3 akapit drugi i trzeci stosowana będzie stawka obowiązująca w chwili wymagalności podatku”;

7) w art. 12 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„3.a) Standardowa stawka podatku od wartości dodanej jest ustalana przez każde Państwo Członkowskie jako procent podstawy opodatkowania i będzie taka sama dla dostaw towarów oraz świadczenia usług. Od dnia 1 stycznia 1993 r. do dnia 31 grudnia 1996 r. procent ten nie może być niższy niż 15 %.

Na podstawie sprawozdania dotyczącego funkcjonowania rozwiązań przejściowych i propozycji odnośnie do ostatecznych rozwiązań, które mają zostać przedstawione przez Komisję na podstawie art. 281, Rada do dnia 31 grudnia 1995 r. podejmie jednomyślnie decyzję o poziomie stawki minimalnej, która będzie stosowana po dniu 31 grudnia 1996 r. w odniesieniu do stawki standardowej.

Państwa Członkowskie mogą również stosować jedną lub dwie stawki obniżone. Stawki te są ustalane jako procent podstawy opodatkowania, który nie może być niższy niż 5 % i stosują się wyłącznie do dostaw towarów i usług z kategorii wymienionych w załączniku H¹;

8) w art. 14 ust. 1:

— skreśla się lit. c),

— w lit. d) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zwolnienie to stosuje się również do przywozu towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b), które mogłyby korzystać ze określonego powyżej zwolnienia, jeśli zostałyby przywiezione w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a)”;

9) w art. 15:

— w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W najbliższym możliwym terminie Komisja przedłoży Radzie propozycje ustalenia wspólnotowych reguł fiskalnych określających zakres oraz praktyczne rozwiązania dotyczące wprowadzenia w życie tego zwolnienia w odniesieniu do dostaw towarów na poziomie detalicznym przewożonych w bagażu osobistym podróżnych. Do momentu wejścia w życie tych przepisów:

— ze zwolnienia będzie można korzystać pod warunkiem przedłożenia kopii faktury lub innych dokumentów ją zastępujących, potwierdzonych przez urząd celny miejsca, w którym towary opuściły Wspólnotę,

— Państwa Członkowskie mogą ustalać ograniczenia w stosowaniu tego zwolnienia, wyłączać z korzystania ze zwolnienia dostawy dla podróżnych, których miejsce zamieszkania lub stałego pobytu znajduje się we Wspólnocie i mogą rozciągnąć korzyści ze zwolnienia na swoich rezydentów.

Do celów stosowania akapitu drugiego »miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu« oznacza miejsce wymienione w takim charakterze w paszporcie, dowodzie tożsamości lub w przypadku ich braku, w innych dokumentach stwierdzających tożsamość, które Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest dostawa, uznaje za ważne”,

— w ust. 3 wyrazy „mającego siedzibę w państwie trzecim” zastępuje się wyrazami „niemającego miejsca zamieszkania na terytorium kraju”,

— ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W najbliższym możliwym terminie Komisja przedłoży Radzie propozycje wspólnotowych reguł fiskalnych określających zakres oraz praktyczne rozwiązania dotyczące wprowadzenia w życie tego zwolnienia oraz zwolnień przewidzianych w ust. 5–9. Do momentu wejścia w życie tych reguł Państwa Członkowskie mogą ograniczać zakres zwolnienia przewidzianego w niniejszym ustępie”,

— w ust. 10 akapit drugi wyrazy „warunkom i ograniczeniom” zastępuje się wyrazem „ograniczeniom”,

— w ust. 10 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których towary nie zostały wysłane lub wywiezione z kraju, jak również w przypadku usług, korzyści wynikające ze zwolnienia mogą polegać na zwrocie podatku”,

— ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. . Świadczenie usług, łącznie z usługami transportowymi i działaniami dodatkowymi, jednakże z wyłączeniem usług zwolnionych zgodnie z art. 13, w przypadku gdy są one bezpośrednio związane z wywozem lub przywozem towarów objętych przepisami art. 7 ust. 3 lub art. 16 ust. 1 pkt A”;

10) w art. 28a:

— ust. 1 lit. a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów dokonane na warunkach wymienionych w ust. 1 lit. a) przez podatników lub osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej”,

— w ust. 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) wewnątrzwspólnotowe odpłatne nabywanie towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym na terytorium kraju, dokonywane przez podatnika lub osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu, kwalifikującą się do zastosowania odstępstwa określonego w lit. a) akapit drugi i w stosunku do której podatek akcyzowy staje się wymagalny w terytorium kraju w zastosowaniu dyrektywy 92/12/EWG ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1”,

— dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Odstępstwo przewidziane w ust. 1 lit. a) akapit drugi dotyczy:

a) wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów, których dostawa na terytorium kraju byłaby zwolniona na podstawie art. 15 ust. 4–10;

b) wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów innych niż wymienione w lit. a):

— do celów przedsiębiorstwa rolnego, leśnego lub rybołówczego, z uwzględnieniem systemu stawek ryczałtowych określonego w art. 25, przez podatnika, który dokonuje dostaw towarów lub usługi, w odniesieniu do których podatek od wartości dodanej nie podlega odliczeniu, lub też przez niepodlegającą opodatkowaniu osobę prawną,

— w wysokości całkowitej nieprzekraczającej w trakcie roku kalendarzowego progu ustalanego przez Państwa Członkowskie, który jednakże nie może być niższy, niż równowartość w walucie krajowej kwoty 10 000 ECU,

pod

— warunkiem że całkowita wartość nabytych wewnątrz Wspólnoty towarów nie przekroczyła w poprzednim roku kalendarzowym progu określonego w tiret drugim.

Próg referencyjny dla stosowania powyższych regulacji obejmuje całkowitą kwotę, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane, za jaką nabyto wewnątrz Wspólnoty towary, inne niż nowe środki transportu i nowe towary podlegające akcyzie”,

— w ust. 5 lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże w przypadku gdy jeden z warunków, od których uzależnione jest korzystanie z powyższego, przestaje być spełniany, towary uznaje się za przemieszczone do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim. W takim przypadku przemieszczenie jest dokonane w chwili, gdy warunek przestaje być spełniany”,

— w ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Poniższe uznaje się również za odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów: przeznaczenie towarów do wykorzystania przez siły zbrojne państwa będącego członkiem Paktu Północnoatlantyckiego lub przez towarzyszący im personel cywilny, gdy towary takie nie zostały przez nie nabyte na ogólnych zasadach regulujących opodatkowanie na rynku krajowym jednego z Państw Członkowskich, jeżeli przywóz tych towarów nie mógł korzystać ze zwolnienia określonego w art. 14 ust. 1 lit. g)”;

11) w art. 28b (A) ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów stosowania akapitu pierwszego uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów zostało opodatkowane zgodnie z ust. 1, gdy spełnione są następujące warunki:

— nabywca wykaże, że dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów późniejszej dostawy w Państwie Członkowskim określonym w ust. 1, w odniesieniu do której osobą odpowiedzialną za zapłatę podatku należnego zgodnie z art. 28c (E) ust. 3 jest jej odbiorca,

— nabywca wypełnił zobowiązania dotyczące deklaracji, wymienione w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit ostatni;

12) w art. 28c (A):

— lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dostawy towarów podlegających akcyzie, wysłanych lub transportowanych do kupca przez sprzedawcę bądź też przez kupca lub w jego imieniu, poza terytorium określonym w art. 3, jednakże wewnątrz Wspólnoty, dokonywane przez podatników lub osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, kwalifikujących się do odstępstwa określonego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi, w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów są dokonywane zgodnie z art. 7 ust. 4 i 5 lub art. 16 dyrektywy 92/12/EWG.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów podlegających akcyzie, dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia z podatku określonego w art. 24”,

— dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) dostawy towarów w rozumieniu art. 28a ust. 5 lit. b), które korzystają ze zwolnień określonych powyżej, jeżeli zostały one dokonane w imieniu innego podatnika”;

13) w art. 28c (E) otrzymuje brzmienie:

„E. Inne zwolnienia

1. w art. 16 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

»1a. W przypadku wybrania opcji przewidzianej w ust. 1 Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów z zamiarem objęcia ich jedną z regulacji lub nabywane w jednej z sytuacji określonych w art. 16 ust. 1 lit. b) korzystało z tych samych przepisów, co dostawy towarów dokonywane na terytorium kraju na takich samych warunkach»;

2. w art. 16 ust. 2:

— po wyrazach »mogą zwolnić z opodatkowania« dodaje się wyrazy »wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów dokonane przez podatnika oraz«, natomiast po wyrazie »wywozu« dodaje się wyrazy »poza obszar Wspólnoty«,

— dodaje się akapity w brzmieniu:

»W przypadku wyboru tej opcji Państwa Członkowskie, po konsultacjach przewidzianych w art. 9, rozszerzają korzyści płynące z tego zwolnienia na wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów przez podatnika, przywóz oraz dostawy towarów do podatnika zamierzającego dokonać ich dostawy w aktualnym stanie lub po ich przetworzeniu, na warunkach określonych w art. 28c (A), jak również usługi związane z takimi dostawami, maksymalnie do wysokości równej wartości dostaw towarów dokonywanych przez niego na warunkach określonych w art. 28c (A) w ciągu poprzednich dwunastu miesięcy.

Państwa Członkowskie mogą ustalić wspólną kwotę maksymalną dla transakcji, które zwalniają na podstawie pierwszego i drugiego akapitu«;

3. Państwa Członkowskie podejmują szczególne środki w celu zapewnienia, aby podatek od wartości dodanej nie był pobierany od wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów dokonywanego na ich terytorium w rozumieniu art. 28b (A) ust. 1 w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

— wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów dokonuje podatnik, który nie ma miejsca zamieszkania na terytorium kraju, jednakże jest on zarejestrowany w innym Państwie Członkowskim do celów podatku od wartości dodanej,

— wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów jest dokonywane do celów ich późniejszej dostawy przez podatnika na terytorium kraju,

— towary nabyte w ten sposób przez takiego podatnika są bezpośrednio wysyłane lub transportowane z innego Państwa Członkowskiego niż państwo, w którym jest on zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej, i przeznaczone dla osoby, na rzecz której dokonuje on późniejszej dostawy,

— osoba, która otrzymuje późniejszą dostawę, jest podatnikiem bądź niepodlegającą opodatkowaniu osobą prawną, która do celów podatku od wartości dodanej jest zarejestrowana na terytorium kraju,

— osoba, która otrzymuje późniejszą dostawę, została zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) akapit trzeci uznana za osobę odpowiedzialną za zapłatę podatku należnego od dostaw dokonanych przez podatnika, który nie ma miejsca zamieszkania na terytorium kraju»;

14) w art. 28d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 2 podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury lub innego dokumentu zastępującego fakturę przewidzianą w art. 22 ust. 3 lit a) akapit pierwszy, w przypadku gdy faktura lub dokument zostaje wystawiony osobie nabywającej towary przed piętnastym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe»;

15) w art. 28d ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury przewidzianej w art. 22 ust. 3 lit a) akapit pierwszy lub innego dokumentu zastępującego fakturę, jeżeli faktura taka lub dokument zostały wystawione przed piętnastym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe»;

16) w art. 28e ust. 1:

— drugie zdanie w akapicie pierwszym otrzymuje brzmienie:

„W szczególności w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów określonych w art. 28a ust. 6 podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 (A) ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 i 3»,

— w akapicie drugim dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jeżeli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawa opodatkowania zostaje odpowiednio obniżona w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów»;

17) w art. 28e ust. 2 i 3 otrzymują oznaczenie 3 i 4 oraz dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku dostawy towarów określonej w art. 28c (A) lit. d), podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 (A) ust. 1 lit. b) i ust. 2 i 3»;

18) w art. 28f:

— w art. 17 ust. 3 lit b) wyrazy „28c (A)” zastępuje się wyrazami „28c (A) i (C)”,

— w art. 17 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów stosowania powyższego:

- a) podatnicy określani w art. 1 dyrektywy 79/1072/EWG są do celów stosowania wspomnianej dyrektywy uznawani za podatników niezamieszkałych w kraju, jeżeli na jego terytorium dokonują oni jedynie dostaw towarów i usług na rzecz osoby, która została określona jako osoba odpowiedzialna za zapłatę podatku zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a);
- b) podatnicy określani w art. 1 dyrektywy nr 86/560/EWG są do celów stosowania wspomnianej dyrektywy uznawani również za podatników, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, jeżeli na terytorium kraju dokonują oni jedynie dostaw towarów i usług na rzecz osoby, która została określona jako osoba odpowiedzialna za zapłatę podatku zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a);
- c) dyrektywy 79/1072/EWG i 86/560/EWG nie mają zastosowania do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione na mocy art. 28c (A), gdy dostarczane towary są wysyłane lub transportowane przez nabywcę na jego własny rachunek”;

19) w art. 28g:

— art. 21 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) podatnicy dokonujący podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług innych, niż usługi określone w lit. b). W przypadku gdy podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług jest dokonywana przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju, Państwa Członkowskie mogą przyjąć regulacje, na mocy których podatek jest płacony przez inną osobę. Jako taka osoba może zostać wyznaczony między innymi przedstawiciel podatkowy lub osoba, na rzecz której dokonywana jest podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług.

Jednakże podatek jest płacony przez osobę, na rzecz której dokonywana jest dostawa, jeśli spełnione są następujące warunki:

- czynnością podlegającą opodatkowaniu jest dostawa towarów dokonana na warunkach określonych w art. 28c (E) ust. 3,
- osoba, na rzecz której dokonywana jest dostawa towarów, jest innym podatnikiem lub osobą prawną niepodlegającą opodatkowaniu, która jest zarejestrowana na terytorium kraju do celów podatku od wartości dodanej,
- faktura wystawiona przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju odpowiada art. 22 ust. 3.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć odstępstwo od tego zobowiązania w przypadku gdy podatnik niezamieszkały na terytorium kraju wyznaczył w tym kraju przedstawiciela podatkowego.

Państwa Członkowskie mogą też przewidzieć, że osoba inna niż podatnik jest solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku.”,

— art. 21 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) osoby, na rzecz których świadczone są usługi objęte art. 9 ust. 2 lit. e), lub osoby zarejestrowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju i będące usługobiorcami usług określonych w art. 28b (C), (D) lub (E), w przypadku gdy usługa jest świadczona przez podatnika zamieszkałego za granicą; jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, żeby usługodawca był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku”;

20) w art. 28h:

— w art. 22 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze po wyrazach „zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b)” dodaje się wyrazy „i innych niż dostawa towarów lub usług na rzecz osoby, która została uznana za odpowiedzialną za zapłatę podatku zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a)”,

— w art. 22 ust. 1 lit. c) po tiret drugim dodaje się tiret w brzmieniu:

„— każdy podatnik, który na terytorium kraju dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów swoich czynności odnoszących się do działalności gospodarczej określonej w art. 4 ust. 2 wykonywanej za granicą”,

— w art. 22 ust. 3 lit. b) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— W przypadku gdy zastosowanie mają przepisy art. 28c (E) ust. 3, należy wyraźnie określić odniesienie do tych przepisów, jak również numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym podatnik dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w celu ich późniejszej dostawy, jak również numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej osoby, na rzecz której dokonywana jest dostawa”,

— art. 22 ust. 4 lit c) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— z drugiej strony pomniejszoną o podatek od wartości dodanej całkowitą wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów określonych w art. 28a ust. 1 i 6, dokonywanego na terytorium kraju, od których podatek jest wymagalny.

Podaje się ponadto: całkowitą wartość, pomniejszoną o kwotę podatku od wartości dodanej, dokonanych na terytorium kraju dostaw towarów określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie oraz w art. 28b (B)

ust. 1, od których należy podatek stał się wymagalny w trakcie okresu sprawozdawczego, jeżeli miejsce wysyłki lub miejsce rozpoczęcia transportu towarów znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, a całkowita wartość, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej, dostaw towarów na terytorium kraju, w którym podatnik został uznany za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z art. 28c (E) ust. 3, i od których podatek stał się wymagalny w trakcie okresu objętego deklaracją”,

— art. 22 ust. 6 lit. b) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„b) Każdy podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej składa ponadto zestawienie zawierające dane nabywców posiadających numery identyfikacyjne do celów podatku od wartości dodanej, którym dostarczał towary na warunkach przewidzianych w art. 28c (A) lit. a) i d), jak również wykaz odbiorców posiadających numery identyfikacyjne do celów podatku od wartości dodanej w transakcjach określonych w akapicie piątym i szóstym”,

— w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit trzeci tiret pierwsze wyrazy „art. 28c (A)” zastępuje się wyrazami „art. 28c (A) lit. a)”,

— w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit czwarty tiret pierwsze wyrazy „art. 28c (A) lit. c)” zastępuje się wyrazami „art. 28c (A) lit. d)”, a wyrazy „oraz wartość dostarczonych towarów, określona zgodnie z art. 28e ust. 1” zastępuje się wyrazami „oraz całkowitą wartość dostaw ustaloną zgodnie z art. 28e ust. 2”,

— w art. 22 ust. 6 lit. b) dodaje się akapit:

„W przypadkach określonych w art. 28b (A) ust. 2 akapit trzeci, podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju określa w zestawieniu w wyraźny sposób następujące szczegółowe dane:

— numer identyfikacyjny, który otrzymał do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju oraz pod którym dokonywał wewnątrzwspólnotowego nabywania a następnie dostaw towarów,

— numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej odbiorcy dostawy dokonanej przez podatnika, który został mu nadany w Państwie

Członkowskim miejsca przeznaczenia wysyłki lub transportu,

— oraz w przypadku każdego z tych odbiorców, całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw dokonanych przez płatnika podatku na terytorium Państwa Członkowskiego będącego miejscem przeznaczenia wysyłki lub transportu towarów. Kwoty te dotyczą kwartału kalendarzowego, w trakcie którego podatek stał się wymagalny,”- w art. 22 na początku ust. 11 dodaje się wyrazy w brzmieniu:

— „11. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania produktów podlegających akcyzie określonych w art. 28a ust. 1 lit. c), jak również”;

21) art. 28i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28i

Specjalne systemy dla małych przedsiębiorstw.

W art. 24 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W każdych okolicznościach dostawy nowych środków transportu dokonywane na warunkach określonych w art. 28c (A), jak również dostawy towarów i usług dokonywane przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju, są wyłączone ze zwolnienia z podatku na podstawie ust. 2«;

22) Dodaje się art. 28 w brzmieniu:

„Artykuł 28n

Rozwiązania przejściowe

1. W przypadku gdy:

— towary zostały wprowadzone na terytorium kraju w rozumieniu art. 3 przed dniem 1 stycznia 1993 r.,

oraz

— z chwilą ich wprowadzania na terytorium tego kraju zostały objęte jedną z regulacji określonych w art. 14 ust. 1 lit. b) lub c), lub też w art. 16 ust. 1 (A),

oraz

— podlegały tej regulacji do dnia 1 stycznia 1993 r. – przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte tą regulacją, będą nadal stosowane przez okres ustalony tymi przepisami okres podlegania towarów tej regulacji.

2. Za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 uważa się:

a) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod regulacji określonej w art. 14 ust. 1 lit. c), którą towary zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1;

b) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod regulacji określonej w art. 16 ust. 1 lit. a), którą towary zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1;

c) zakończenie wewnętrznej wspólnotowej procedury tranzytowej, rozpoczętej przed dniem 1 stycznia 1993 r. na obszarze Wspólnoty do celów odpłatnej dostawy towarów dokonywanej wewnątrz Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 1993 r. przez podatnika działającego w takim charakterze;

d) zakończenie zewnętrznej procedury tranzytowej rozpoczętej przed dniem 1 stycznia 1993 r.;

e) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenia popełnione podczas trwania zewnętrznej procedury tranzytowej, rozpoczętej zgodnie z warunkami wymienionymi lit. c) lub też podczas jakiegokolwiek zewnętrznej procedury tranzytowej określonej w lit. d);

f) wykorzystanie na terytorium kraju przez podatnika lub osobę niepodlegającą opodatkowaniu towarów dostarczonych im przed dniem 1 stycznia 1993 r., na obszarze innego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

— dostawa tych towarów została zwolniona lub kwalifikowała się do zwolnienia na podstawie art. 15 ust. 1 i 2,

— towary nie zostały przywiezione do kraju przed dniem 1 stycznia 1993 r.

Do celów lit. c) wyrażenie »wewnętrzna wspólnotowa procedura tranzytowa« oznacza wysyłkę bądź przewóz towarów stosownie do wewnętrznych regulacji tranzytowych Wspólnoty bądź też na podstawie dokumentu T2 L lub wewnątrz-wspólnotowego karnetu przewozowego, bądź też wysyłkę towarów pocztą.

3. W przypadkach określonych w ust. 2 lit. a)-e), miejscem przywozu w rozumieniu art. 7 ust. 2 jest Państwo

Członkowskie, na terytorium którego towary przestają podlegać regulacji, którą zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r.

4. W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 3 przywóz towarów w rozumieniu ust. 2 niniejszego artykułu zostaje zakończony bez zaistnienia zdarzenia rodzącego obowiązek podatkowy, w przypadku gdy:

a) przywożone towary są wysyłane lub transportowane poza obszar Wspólnoty w rozumieniu art. 3;

lub

b) przywożone towary w rozumieniu ust. 2 lit. a) nie są środkami transportu i są wysyłane lub transportowane do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wywiezione, i do osoby, która je wywozila;

lub

c) przywożone towary w rozumieniu ust. 2 lit. a) są środkami transportu nabytymi lub przywiezionymi przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z ogólnymi warunkami podatkowymi obowiązującymi na rynku krajowym Państwa Członkowskiego w rozumieniu art. 3 lub nie podlegały z tytułu ich wywozu jakimkolwiek zwolnieniom z podatku od wartości dodanej lub zwrotowi podatku od wartości dodanej.

Warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli datą pierwszego wykorzystania środka transportu była data przed dniem 1 stycznia 1985 r. lub też jeżeli wysokość podatku należnego z tytułu przywozu jest nieznaczną;

23) w art. 33a ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Towary określone w art. 7 ust. 1 lit. b), wprowadzane na obszar Wspólnoty z terytorium stanowiącego część obszaru celnego Wspólnoty, który jednakże do celów stosowania niniejszej dyrektywy uznawany jest za terytorium państwa trzeciego, podlegają następującym przepisom:

a) formalności odnoszące się do wprowadzenia takich towarów do Wspólnoty są takie same, jak formalności przewidziane we wspólnotowych przepisach prawa celnego obowiązujących przy przywozie towarów do obszaru celnego Wspólnoty;

b) w przypadku gdy miejsce docelowe wysyłki lub transportu tych towarów znajduje się poza Państwem Członkowskim, na obszarze którego towary są wprowadzane do Wspólnoty, będą one przewożone na jej obszarze zgodnie z wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego przewidzianą w obowiązujących przepisach prawa celnego Wspólnoty, o ile złożono odnośnie do nich deklarację, na podstawie której towary zostały objęte tą regulacją w momencie ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty;

- c) w przypadku gdy okaże się, że towary z chwilą ich wprowadzenia na obszar Wspólnoty, jeżeli były przywiezione w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a), znajdują się w jednej z sytuacji pozwalających na zastosowanie regulacji określonych w art. 16 ust. 1 (B) lit. a)-d), lub też gdy mają do nich zastosowanie tymczasowe rozwiązania zwalniające całkowicie z należności celnych przywózowych, Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby towary mogły pozostać we Wspólnocie na takich samych warunkach, jak warunki określone dla zastosowania takich regulacji.

2. Towary niewymienione w art. 7 ust. 1 lit. a), wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego do miejsca przeznaczenia na terytorium stanowiącym część obszaru celnego Wspólnoty, który jednakże do celów stosowania niniejszej dyrektywy uważany jest za terytorium państwa trzeciego, podlegają następującym przepisom:

- a) formalności odnoszące się do wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty będą takie same, jak formalności przewidziane wspólnotowymi przepisami prawa celnego obowiązującymi przy wywozie towarów poza obszar celny Wspólnoty;

- b) w przypadku towarów, które są tymczasowo wywożone poza terytorium Wspólnoty z zamiarem ich powrotnego przywozu, Państwa Członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia, aby towary takie z chwilą ich ponownego przywozu do Wspólnoty podlegały takim samym przepisom, jak gdyby były one czasowo wywiezione poza obszar celny Wspólnoty”;

24) z dniem 31 grudnia 1992 r. dyrektywa 85/362/EWG ⁽¹⁾ traci moc;

25) z dniem 1 stycznia 1993 r. uchyla się art. 6 dyrektywy 69/169/EWG ⁽²⁾.

Artykuł 2

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1993 r., przez dwuletni okres, który nie może zostać przedłużony, Królestwo Hiszpanii oraz Republika Włoska są uprawnione stosować przepisy odstępujące od zasady odliczenia pośredniego, przewidzianej w art. 18 ust. 2 akapit pierwszy. Przepisy te nie mogą prowadzić do wydłużenia o okres dłuższy niż jeden miesiąc, w ciągu którego, zgodnie z art. 18 ust. 1, można wykonać prawo do odliczenia podatku od chwili jego powstania.

Jednakże w odniesieniu do podatników składających deklaracje przewidziane w art. 22 ust. 4 za kwartalne okresy podatkowe Królestwo Hiszpanii oraz Republika Włoska mogą przewidzieć,

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1985, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/237/EWG (Dz.U. L 133 z 24.5.1990, str. 91).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/680/EWG (Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str.1).

że powstałe prawo do odliczenia podatku, które na mocy art. 18 ust. 1 mogłoby zostać wykonane w danym kwartale, nie będzie mogło zostać wykonane do następnego kwartału. Przepis ten stosuje się w przypadku gdy Królestwo Hiszpanii oraz Republika Włoska upoważnią takich podatników do składania miesięcznych deklaracji.

2. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 10 akapit trzeci Republika Portugalska, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów oraz Republika Federalna Niemiec mają prawo w odniesieniu do umów zawartych po dniu 31 grudnia 1992 r. do zniesienia, najpóźniej do dnia 1 października 1993 r., procedury zwrotu podatku, tam gdzie jest to zakazane niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Rada, stanowiąc jednogłośnie na podstawie propozycji Komisji, przyjmie przed dniem 30 czerwca 1993 r. szczegółowe zasady opodatkowania transakcji łańcuchowych między podatnikami, tak aby zasady te mogły wejść w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie dostosują swój aktualny system podatku od wartości dodanej do przepisów niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie przyjmą niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dla ich dostosowanych systemów, tak aby weszły one w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Państwa Członkowskie mogą jednakże przewidzieć, żeby informacje odnoszące się do transakcji określonych w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit ostatni, od których podatek stanie się wymagalny w ciągu trzech pierwszych miesięcy 1993 r., pojawiły się najpóźniej w zestawieniu za drugi kwartał 1993 r.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit drugi Państwa Członkowskie mogą przyjąć niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w celu wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1994 r., przepisów ustanowionych w następujących ustępach art. 1:

- ust. 11,
- ust. 13, w zakresie, w jakim dotyczy art. 28c (E) ust. 3,
- ust. 19, w zakresie, w jakim dotyczy art. 21 ust. 1 lit. a) akapit trzeci,
- ust. 20, w zakresie, w jakim dotyczy zobowiązań w odniesieniu do transakcji określonych w poprzednich tiret.

Państwa Członkowskie, które od dnia 1 stycznia 1993 r. będą stosować środki równoważne środkom wymienionym powyżej, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zasady ustanowione w art. 22 ust. 6 oraz w obowiązujących przepisach wspólnotowych dotyczących współpracy administracyjnej w zakresie podatków pośrednich były ściśle przestrzegane od dnia 1 stycznia 1993 r.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit drugi Republika Federalna Niemiec może przyjąć niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w celu wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 1 października 1993 r., przepisów art. 1 ust. 10 w odniesieniu do art. 28a ust. 1a lit. a).

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

6. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towa-

rzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

N. LAMONT

Przewodniczący